

и боя. А въ случай, че потърпят поражение двѣтѣ му първи линии, той, безъ съмнѣние, се надѣвалъ, че това ще произлѣзе не безъ безрѣдица въ първитѣ двѣ римски линии, отъ която и искалъ да се възползва за да ги атакува съ 3-та си линия. За това той и турилъ 3-та си линия на таква разстояние задъ 2-та, щото отблѣснати 1-та и 2-та линия да могатъ свободно да отстъпятъ на дѣсно и на лѣво.

Щомъ двѣтѣ армии се построили, Аннибалъ пръвъ испратилъ на прѣдъ цѣлата линия отъ слоноветѣ. Но обикновеннитѣ у римлянитѣ, въ началото на боя, звукове отъ всички тръби и рокове, шума на оръжиято и бойния викъ исплашили слоноветѣ и частъ отъ тѣхъ се обърнала назадъ и довела въ безрѣдица лѣвофланговата нумидийска конница. Массиниса се възползвалъ отъ това и, като ударилъ противъ тѣзи конница, лесно я отблѣсналъ. Всички останали слонове се спуснали срѣщу велититѣ и ги разбъркали, но и сами били изранени отъ тѣхъ и най послѣ по голѣмата частъ въ центра, били вкарани въ интервалитѣ на римскитѣ линии, а на дѣсното крило се обърнали назадъ и разбъркали картагенската конница. Лелий тѣй сжщо се възползвалъ отъ това и отблѣсналъ тѣзи конница. По такъвъ начинъ и отъ двѣтѣ страни останала всичката пѣхота, която и тръгнала една срѣщу друга съ тиха крачка и въ рѣдъ, съ исключение 3-та линия на Аннибала, която останала на мѣстото си. Но Сципионъ излѣгалъ надѣждитѣ и очакванията на Аннибала и, като усѣтилъ намѣренieto му, намѣсто да испрати принципитѣ задъ хастатитѣ, събралъ послѣднитѣ въ сжстенъ строй на фаланга, въ еднаква дължина съ фронта на 1-та Аннибалова линия, и стрѣмитенно атакувалъ

съ тѣхъ тѣзи послѣдната, като ги поддържалъ съ 2-та и 3-та си си линии. Удара на хастатитѣ билъ извѣрно силенъ, а съпротивление то на 1-та линия на Аннибала — упорито; но най послѣ, като не била въ състояние да се съпротивлява на хастатитѣ, които били по добръ въоръжени и устроени, и не поддържана отъ 2-та си линия, която отъ страхъ не мръднала отъ мѣстото си, 1-та Аннибалова линия била принудена да отстъпи и, прѣдполагайки, че 2-та линия ѝ измѣнила, яростно се хвърлила противъ нея. 2-та линия, отъ своя страна, съ сжщо такова яростно очаяние, се отбранявала, тѣй че и отъ двѣтѣ страни имало доста много убити и ранени. А между туй, хастатитѣ ги притискали все по вече и по вече, и тогава и двѣтѣ първи линии на Аннибала се обърнали най послѣ противъ тѣхъ и ги довели въ извѣстно растройство. Но 2-та линия на принципитѣ пристигнала на помощ на 1-та и първитѣ двѣ линии на Аннибала били съвсѣмъ отблѣснати, разбити и почти истребени. Останкитѣ имъ се спуснали къмъ 3-та линия и биха довели и нея въ растройство, ако Аннибалъ не би ѝ заповѣдалъ да насочи копията си противъ тѣхъ.

Тогава Сципионъ рѣшилъ да употреби другъ, новъ строй за атака на 3-та линия на Аннибала — най добритѣ негови войски отъ послѣдния му резервъ. Тѣй като тѣзи линия имала фронтъ почти два пѣти по дългъ, отколкото линията на хастатитѣ, и Сципионъ не искалъ Аннибалъ да го залови, при това той билъ увѣренъ, че конницата му ще се върне отъ прѣслѣдванието и ще му помогне да побѣди Аннибала, то и не счелъ за нужно да държи въ резервъ 3-та си линия на триариитѣ, а напротивъ самъ искалъ да залови Аннибала. Вслѣд-